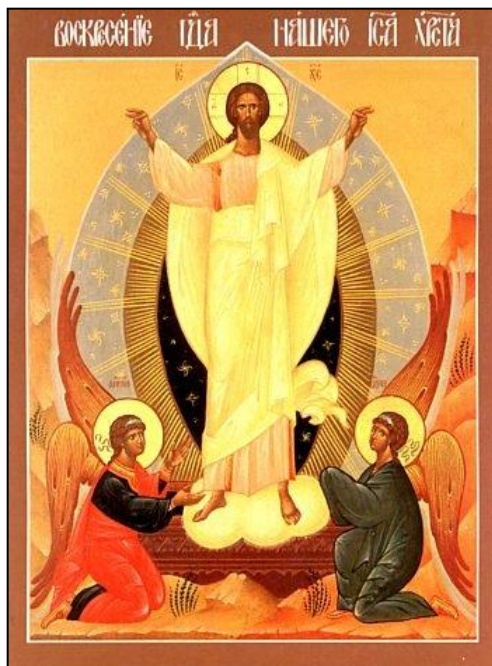

Sv. Alberta draudzes ziņas

2013. gada Kristus Augšāmcelšanās svētki* Nr. 57

Dārgie brāļi un māsas Kristū!

Kad rakstu šos ievadvārdus, ir Lielā Gavēņa laiks un vēl ir intensīva apkures sezona, ārā ir auksts un drēgns, bet es spilgtas saules izgaismotā istabā domāju par to, **kas tad mūsdienu cilvēkam ir augšāmcelšanās.** Man pieejamā ‘Tildes’ vārdnīcā neatrodu vispār šo vārdu un tā

sinonīmus; varbūt pārāk veca ir vārdnīcas versija, varbūt mūsdienīgs cilvēks par tādām lietām vispār nedomā un viņam nav laika..., nav laika domāt. Kad cilvēks, kas regulāri iet uz baznīcu, varēs teikt: **“Kristus ir augšāmcēlies!”** un atbildēt: **”Patiesi augšāmcēlies!”**? Vai tikai Lieldienu svinībās, kad kāds no klātesošajiem pēkšņi mūs tā uzrunās? Vai arī tad, kad es pieklājības pēc kādu šādi uzrunāšu - kādu priesteri vai klostermāsu, vai katehētu? Patiesi, cik mēs to darīsim savā starpā, savā ģimenē? Un vai sapratīsim šo vārdu visdziļāko jēgu? Tomēr ar šiem vārdiem mēs visi esam aicināti sveicināt katru mūsu ticības brāli, it sevišķi šajās Lieldienu dienās. Brāļi un māsas, pat tad, ja mēs par to aizmirstam, Dievs mūs patiešām ļoti mīl. Vispilnīgāk Viņš to ir atklājis Savā Dēlā. Pirmoreiz šie vārdi izskanēja ļoti sen; ir pagājuši jau gandrīz divi tūkstoši gadu no notikuma, ko sauc par

Augšāmcelšanos. Tomēr, vai tad visi cilvēki, kas atradās pie Kristus kapa un zināja kāds Viņš ir, ieticēja Viņa vārdiem? – ”Nē.” Pat vistuvākie Jēzus mācekļi ne uzreiz pieņēma labo vēsti, ko pavēstīja sievietes. Bija pat tādi cilvēki, kas piedāvāja daudz naudas sargiem, kas apsargāja Kristus kapu, lai tikai šī vēsts neizplatītos. Bet šodienas sabiedrībā nevienam nevajag piedāvāt naudu, lai kāds nesludinātu Kristu – krustā sisto un augšāmcēlušos -, jo nauda un viss materiālais jau tāpat ir pārņēmis cilvēku prātus un sirdis. Es to nerakstu kā pārmetumu, bet kā tās realitātes konstatāciju, kurā arī mēs - Eiropas kristieši - atrodamies. Domāju, ka ir labi, ka Dievs pasaulei un mums – Eiropai - ir devis Pāvestu no Argentīnas, kura vārds FRANCISKS man asociējas ar Asīzes Francisku, viņa dzīvesstāstu un tam laikam radikālo dzīvesveidu. Taču tas nekādā ziņā nenozīmē, ka Kristus nav sasniedzams mūsdienu cilvēkam,

kurš grib dzīvot kā patiešs kristietis. Dzīvot Baznīcā – Kristus Mistiskajā Miesā un būt par Baznīcas bērnu, kā to radikālā veidā apliecina pāvests Francisks, nozīmē: **svētceļot, būvēt un sludināt.** Ja tu vēlies sevi saukt par kristieti un katoli sabiedrībā, tad neaizmirsti, ko par ticīgu cilvēku pateica Pāvests: “*Mēs varam iet, cik vien gribam, mēs varam celt daudzas lietas, bet, ja neapliecinām Jēzu Kristu, tas nekam neder.*” Šodienas Pāvesta ilgas ir, lai šodienas Baznīca, kas ir dzīvā un augšāmcēlušā Kristus Miesā un Templī, – MĒS, nav institucionāla, politiski vai sociāli nodrošināta, bet **patvēruma nabagajiem.** Un tiešām, kad skatos uz mūsu draudzes uzticīgajiem ”albertiešiem”, redzu, ka šie vārdi sāk piepildīties un ir vienalga, cik tev naudas kabatā un no kādas sociālās vides tu nāc.

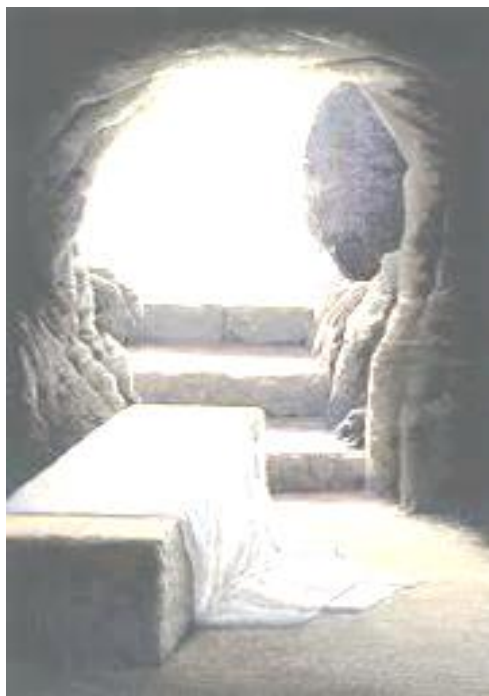
Lai Augšāmcēlušā Kristus Mīlestība Tevi apņem un sasilda!

br. Krišjānis

Iegremdēšana Kristus nāvē un augšāmcelšanā

Kristiešiem, kuru ticība nav liela, Kristības sakraments vēl aizvien paliek neatklāts. Ir vajadzīga dziļa ticība, lai saprastu sv. Pāvila vārdus: "Jo jūs mirāt, bet jūsu dzīvība līdz ar Kristu apslēpta Dievā." (*Kol 3, 3*) Pāvils lieto vārdu 'mirāt', kas šeit ietver sevī

to pašu saturu, kādu Apustulis izsaka vēstulē romiešiem, kad raksta par Kristības sakramenta nozīmi, kurš mūs ievēd Kristus dzīvē: "Vai jūs nezināt, ka mēs visi, kas esam kristīti Jēzū Kristū, esam kristīti Viņa nāvē?" (*Rom 6, 3*) Viņa nāves

spēkā caur Kristību mēs ieejam jaunā dzīvē. Šis pirmais Baznīcas sakraments ir sākums mūsu "apslēptībai līdz ar Kristu Dievā".

Kristība ir ticības avots. Tā iesāk mūsos pārdabisko dzīvi, kas ir ticības, cerības un mīlestības dzīve.

No šī brīža mēs kopā ar Kristu esam nomiruši grēkam, morālam ļaunumam, visam tam, kas nav no Kristus. Tā ir autentiska nāve, jo mūsos ir jānomirst visa veida piesaistei pasaulei, jebkādam vērtībām ārpus Dieva, lai mēs varētu pāriet uz jaunu dzīvi, kuru iesāka Kristus Augšāmcelšanās.

Katrā reliģiskajā sistēmā parādās dubultās piedzimšanas fenomēns. Cilvēks piedzimst ne tikai fiziskajā

ziņā, bet arī garīgajā nozīmē. Piedzimšana garīgajā nozīmē zināmā veidā ir iniciācija. Dažās nekristiešu reliģijās tā tika paplašināta līdz neticamam dramatismam, kas pamatots uz nāves un atkārtotas piedzimšanas simbola. Šīs formas dramatisms izriet no to simbolu izmantošanas, kas atbaida nāvē un kas tiek uzverts kā brīnišķīgs jaunajā dzīvē. Daudzas no šīm dramatiskajām formām saistās ar tik stipriem simboliem un attēliem kā apbedīšana zemē, izmešana caur atvērumu degošu lāpu aplī, ar to, ka tevi aprij kaut kāds mistisks briesmonis, vai ar apglabāšanu kopā ar cilvēka līķi. Tas viss summējas uz psiholoģiska šoka pamata, kas ļoti stipri iekustina cilvēka iztēli. Nekristiešu sistēmās iniciācija ir vērsta tikai uz iztēli, jo tikai uz to tā var atsaukties.

Kristietībā iniciācija, kas saprotama kā piedzimšana pārdabiskajai dzīvei, tiek īstenota caur trim sakramentiem: Kristību, Iestiprināšanu un Pirmo Svēto Komūniju. Sakramentālā simbolika un zīmes pie šiem sakramentiem ir vērstas uz ticību nevis uz iztēli. Atsauksšanās uz iztēli attiecībā uz sakramentiem būtu bezmērķīga, jo tas, ko sakramentālās zīmes nozīmē, pārspēj jebkādu cilvēcisko domāšanu un jebkāda veida

fantāzijas.

Caur Kristību cilvēka dabai it kā tiek 'uzpotēts' jauns, pārdabisks organisms. Līdzšinējai dzīvei tiek 'uzpotēta' jauna dzīve. Ja kādam zinātniekam izdotos veikt dzīvnieka dzīves uzpotēšanu kaut kam, kas pirms tam tikai veģetēja, piem., uz kāda auga, pasaule to uzņemtu ar lielu apbrīnu. Tie, kas ko tādu pieredzētu, piedzīvotu šoku, redzot, ka augs sāk redzēt, dzirdēt, just, reaģēt uz balsi. Tas noteikti tiktu nosaukts par milzīgu cilvēciskā ģēnija brīnumu. Tostarp, šī 'uzpotēšana', kas notiek Kristības sakramentā, neiedomājamā mērā pārspēj tādu fiktīvu jauna dzīves veida

uzpotēšanu.

Kad mēs skatāmies uz sakramentālām zīmēm - uz nelielu daudzumu ūdens, kuru uzlej uz jaundzimuša bērna vai pieauguša katehumēna galvas, uz to, ka galvu apzīmē ar hrizmas eļļu, uz sveces un baltu drānu pasniegšanu, šīs zīmes nespēj mums parādīt to realitāti, ko tās simbolizē un to, kas tajā brīdī norisinās. Bez ticības cilvēks to nevar ne saprast, ne arī aptvert. **Tikai dzīva ticība ļauj mums Kristībā pamanīt pestījošo Kristus darbību un to pieņemt.**

Kristība liek saprast, ka mēs kļūstam līdzdalīgi šajā absolūti jaunajā dzīvē, kādu Kristus iesāka cilvēces vēsturē caur savu Augšāmcelšanos. Šī jaunā dzīve ir atbrīvošanās no grēka mantojuma, no grēka 'verdžības' un svētdarīšana patiesībā. **Tā ir aicinājuma uz vienotību ar Dievu un uz dzīvi Viņā kopā ar Kristu atklāšana.** Tā ietver sevī visu cilvēku aicinājumu sākumu. Galu galā ikviens aicinājums, vai tas būs aicinājums uz priesterību, vai uz klosterdzīvi, vai uz tēvišķību un mātišķību, tiecas uz pilnīgu Svētās Kristības sakramenta realizāciju.

Iesāktā nomiršana kopā ar Kristu padara mūs par Viņa Augšāmcelšanās augļu dalībniekiem līdzīgi gaudam, kurš

iemests augsnē nomirst, lai nestu augļus jaunai dzīvei. **Caur Kristību notiek pamatkonsekrācija – cilvēka personas veltīšana Dievam par īpašumu.** Šī konsekrācija var realizēties pateicoties Kristus pestītītajai žēlastībai, bet vienlaicīgi ir arī mūsu atbilde uz to.

Pie Kristības sakramenta žēlastībām mums nemitīgi vajag atgriezties, lai caur uzticību šim neticamajām un īpašajām žēlastībām kaut kādā mērā sasniegtu tādu dvēseles šķīstību, kāda mums tika dota Kristības iniciācijas brīdī. Caur Kristību - iegremdēšanos Jēzus nāvē un augšāmcelšanā - mēs sasniedzam zināmu nevainības stāvokli, kuru pēc tam visbiežāk pazaudējam. Kristību žēlastības mums ir dotas uz mūžiem, tomēr mēs tās diemžēl mēdzam izšķērdēt, pakļaujoties ļaunajam. Tomēr, ja mēs vēlamies iet svētuma ceļu, caur atsevišķiem šķīstīšanas etapiem, mēs no jauna varam sasniegt šo stāvokli, kuru pirms tam zaudējām ar mūsu neuzticību Kristības žēlastībām. Viss mūsu ceļš uz svētumu patiesībā nav nekas cits kā nonākšana līdz tādām dvēseles stāvoklim, kādu mēs iegūstam Kristībā.

Progress garīgajā dzīvē balstās uz to, ka mēs aizvien vairāk

vēlamies realizēt žēlastības, ko saņēmām Kristības sakramentā, žēlastības, lai caur dzīvi astoņu svētību garā līdzinātos Kristum. "Kas savu dzīvību pazaudēs manis dēļ, tas to iegūs", saka Kristus. (*Mt 16, 25*) Šī 'dzīvības pazaudēšana' iesākas jau Kristības sakramentā un tai ir jārealizējas visā mūsu dzīvē. Mums ir jāpazaudē sava dzīve Kristus dēļ, mēģinot Viņam sekot arvien pilnīgāk, ejot savu konkrētās dzīves ceļu, saskaņā ar Viņa gribu un Viņa plānu attiecībā uz mums. Mums ir jābūt kopā ar Kristu 'apglabātiem', mums ir jāiziet caur savu nāvi. Tādēļ, cik lielā mērā mēs neesam nomiruši visam, kas mūs atšķir no Dieva, tik lielā mērā nevar realizēties mūsu "apslēptība ar Kristu Dievā", mūsu svētums. Caur savas dzīvības pazaudēšanu Kristus dēļ mēs realizējam mūsu aicinājumu, lai sevi atrastu Viņš, kurš ir "Dievības pilnība" (*Kol 2, 9*).

"Ticības dāvanai", kas mums piešķirta Kristības sakramentā (*GE 2**), vajadzētu mūs vadīt uz aizvien lielāku pieaugšanu mūsu piederībā Kristum. Kristība mūsu priekšā nostājas ne tikai kā pabeigts rīts, bet gan arī kā uzdevums un mērķis. Tāpat kā ticība tā mums ir uzdevums, kurš pilnībā tiks īstenots tikai mūsu vienotības brīdī ar Kristu. Tad mēs kopā ar sv. Pāvilu varēsim teikt:

Draudzes aktivitātes

IEKŠĒJĀS DZIEDINĀŠANAS UN
ATBRĪVOŠANAS LŪGŠANU TIKŠANOS
9 SOĻU PROGRAMMA

**19. aprīlī plkst. 17:30 7. solis -
VELTĪŠANĀS JĒZUS
BEZGALĪGAJAI ŽĒLSIRDĪBAI**

8. solis - EMOCIONĀLĀ
DZIEDINĀŠANA: **17.maijā, sākums
plkst. 17:30 . 9 soļu lūgšanu
tikšanās** notiek katra mēneša 3.
piektdienā. Tuvāka informācija mūsu
draudzes mājas lapā: [http://
www.albertadraudze.lv](http://www.albertadraudze.lv)

Aicinām uz kopīgu lūgšanu visus,
kas ilgstoši slimo - cieš no fiziskām
un garīgām sāpēm.
Aizlūgšanā vai ciešanās mēs būsim

Jēzus Kristus Vissvētākajā Altāra
Sakramentā priekšā. Lūgšana notiks
š.g. **18. aprīlī un 16. maijā** mūsu
draudzē pēc vakara sv. Mises plkst.
18:00.

26. aprīlī un 31. maijā plkst. 19:15
kustība „*Laulāto tikšanās*” kopā ar
draudzes priesteri organizē tikšanos
tiem, kuri bijuši rekolekcijās vai
izgājuši saderināto un iemīļējušos
tikšanās kursus. Sīkāka informācija
pie **Daiņa un Baibas, tālr. 29158076.**

Sv. Mise par pirms dzimšanas
mirušo bērnu ģimeņu dzimtas
ciltskoka dziedināšanu un
atbrīvošanu –
Katra mēneša 3. trešdienā plkst.

Liturgiskais kalendārs

1. aprīlis, *Lieldienu oktāvas
pirmā diena*, Sv. Mises: plkst. 8:00,
11:00 un 18:00.
7. aprīlis, *Kunga Žēlsirdības
svētdiena*, Sv. Mises: 8:00 (poļu
val.), 9:00, 11:00 un 18:00
(jauniešiem, bērniem un
ģimenēm).
8. aprīlis, pirmā diena – *Kunga
pasludināšana*, lieli svētki. Sv.
Mises: plkst. 8:00, 11:00 un 18:00.
25. aprīlis, ceturtdiena – Sv.
evanģēlists Marks, svētki. Sv.
Mises: 8:00 un 18:00.
29. aprīlis, pirmā diena – Sv. *Katrīna*
no Sjēnas, jaunava, Baznīcas
doktores un Eiropas aizbildne,
svētki. Sv. Mises: 8:00 un
18:00.
3. maijs, piektdiena – Sv. *apustuļi
Filips un Jēkabs*, svētki. Sv.
Mises: 8:00 un 18:00.
9. maijs, ceturtdiena – *Kunga
Debeskāpšana*, lieli svētki. Sv.
Mises: 8:00, 11:00 un 18:00.
14. maijs, otrdiena – Sv. *apustulis
Matejs*, svētki. Sv. Mises: 8:00
un 18:00.
19. maijs, svētdiena – *Svētā Gara*

nosūtīšana, lieli svētki. Sv.
Mises: 8:00 (poļu val.), 9:00,
11:00 un 18:00 (jauniešiem,
bērniem un ģimenēm).

Noslēdzas Lieldienu laiks.

**20. maijs, pirmdienas – Vissvētākā
Jaunava Marija, Baznīcas**

**Māte, svētki. Sv. Mises: 8:00 un
18:00.**

Maija mēnesī dievkalpojumi
Vissvētākās Jaunavas Marijas godam
notiks:

**no pirmdienas līdz piektdienai –
pirms vakara Sv.Mises - plkst. 17:30,**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Otrdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

**obligāti svinamo Baznīcas svētku die-
nās:** 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.

9:00 līdz 12:00 un no **14:00 līdz 17:00**

piektdienās no plkst. **14:00 līdz 17:00**

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo

Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā (ar ģimenēm un
bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotāņuka
Maketētāja: Jevgeņija Gaiķena
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*

LIELĀ NEDEĻA

28 . marts, Lielā Ceturtdiena – Sv. Jēkaba katedrālē no rīta plkst. 9:00 tiek celebrēta Hrizmas Svētā Mise ar arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča dalību un priesteriem no Rīgas Arhidiacēzes

Noslēdzas Lielā Gavēņa laiks.

Aicinām ticīgos piedalīties **Trīs Svēto Dienu dievkalpojumos**. Lūgums pieņemt Gandarīšanas sakramentu līdz Lielās Piektdienas dievkalpojumam, jo laiks līdz Lieldienu Vigīlijas Sv. Misei nav piemērots sakramentu pieņemšanai.

DIEVKALPOJUMU KĀRTĪBA TRĪS SVĒTO DIENU UN KUNGA AUGŠĀMCELŠANĀS SVĒTKU LAIKĀ

28. marts, *Kunga Pēdējo Vakariņu piemiņas diena, Sv. Mise* būs tikai plkst. 18:00. Lielajā Ceturtdienā par *Visusvēto Sakramentu... (Tantum ergo...)* dievbijīgu nodziedāšanu - pilnas atlaidas.

29. marts, Lielā Piektdiena - *Kunga Ciešanu un Nāves piemiņas diena.* Baznīca atvērta sākot no plkst. 11:00; par Kristus Krusta adorāciju – pilnas atlaidas; šajā dienā gavēnis un atturība no gaļas ēdieniem. ***Kunga Ciešanu liturģija* plkst. 15:00.**

30. marts, Lielā Sestdiena – Lieldienu maltītes ēdienu svētīšana no plkst. 9:00 līdz 18:00 katras stundas sākumā. Šajā dienā ticīgie tiek aicināti pie Kunga kapa apcerēt Kristus ciešanas un nāvi (saskaņā ar Bīskapu Konferences lēmumu atturība no gaļas ēdieniem – līdz vigīlijas dievkalpojumam).

LIELDIENAS

***Kunga Augšāmcelsšanās svētku vigīlijas* Sv. Mise plkst. 18:00.** Šajā Svētajā Misē būs vairākas daļas: gaismas liturģija, kristību liturģija, Dieva Vārda liturģija un Euharistiskā liturģija. Šajā dievkalpojumā par kristības solījumu atjaunošanu – pilnas atlaidas. Ticīgajiem jāņem līdzi sveces, kuras tiks iedegtas no svētītās uguns.

Pēc Sv. Mises baznīcā būs iespējama **Vissvētākā Sakramenta adorācija** līdz rīta Rezurekcijas procesijai.

31. marts, svētdiena - *Kunga Augšāmcelsšanās diena.* Rezurekcijas procesija plkst. 8:00 un svinību Sv. Mise; Sv. Mises arī plkst. 11:00 un 18:00 (bērniem un ģimenēm).